

for, at en Ting kan forstaas eller fortolkes galt, forekommer det mig altid at være bedst at vælge en Form, hvorfra en saadan Fejlfortolkning er udelukket. Derfor fastholder jeg Ønskeligheden af at faa Tanken udtrykt saadan, at ingen kan gøre Indvendinger mod dens Form.

Ordføreren (Guldbrandsen): Der staar jo ganske udtrykkeligt i det Punktum, jeg læste op: „som pensionsgivende medregnes ikke de 10 første Tjenesteaar.“ Herved er definitivt fastslaaet, at det er de 10 første Tjenesteaar efter det fyldte 25de Aar. For der staar bagefter: „Ej heller Tjenestetiden før det fyldte 25de Aar“, og de Aar før det fyldte 25de Aar høre ikke med til de 10 Tjenesteaar, hvorom her er Tale. Det er saa soleklart, som et matematisk Bevis kan være, saa det er det ærede Medlem, der i saa Henseende ser fejl. Ændringsforslaget kan ikke misforstaas, og jeg vil derfor for mit Vedkommende fastholde dets Rigtighed.

Trier: Det kan jo ikke hjælpe, at den ærede Ordfører og jeg staa hver med sin Paastand. Jeg mener fremdeles, at han har Uret, og fastholder min Opfattelse, men skal ikke fortsætte Diskussionen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg takker Udvalget for dets velvillige Behandling af dette Lønningslovsforslag og for dets enstemmige Tilslutning. Hvad Forslaget gennemfører, er altsaa det, at medens Lærerne ved Blindeinstituttet efter Lønningsloven af 24. Marts 1893 steg hvert 5te Aar med 300 Kr. fra 1,200 til 2,400 Kr., stige de nu hvert 4de Aar op til 2,700 Kr. Lærerinderne begyndte før med 1,000 Kr. og steg hvert 5te Aar med 200 Kr. til 1,800 Kr. De stige nu hvert 4de Aar indtil 2,000 Kr. Endvidere er Forplejningsgodtgørelsen for dem, som ikke faa Bopæl paa Instituttet, forhøjet fra 200 Kr. til 400 Kr., og en Lærer faar et Tillæg som Inspektør af 600 Kr. Af Vigtighed er det dernæst, at de 3 Musiklærere blive lige-stillede med de øvrige faste Lærere med Hensyn til Lønning og kongelig Ansættelse. Alt dette er altsaa tiltraadt af Udvalget, og jeg takker derfor. Ved det af Udvalget stillede Ændringsforslag under Nr. 1 gives der ogsaa Forstanderen en lille Lønningsforbedring. Jeg havde ikke ment at burde foreslaa det, men har selvfølgelig ikke Anledning til andet end at takke derfor. Lønningsforbedringen sker

paa den Maade, at i Stedet for Tillæg hvert 5te Aar 2 Gange, er der nu ogsaa for hans Vedkommende Stigning hvert 4de Aar. Ændringsforslagene Nr. 2—5, som jo i og for sig se meget reelle ud, have, som den ærede Ordfører har paavist, kun redaktionel Betydning. Ændringsforslaget Nr. 6 giver de øvrige Lærere, Haandværkslærere, ministeriel Ansættelse og Pensionsret. Nu hørte vi af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), som jo selv er Medlem af Udvalget og som saadant ogsaa selv er Medforslagsstiller til Ændringsforslaget Nr. 6, at dette skulde være uklart og utydeligt eller vel endog ganske misvisende. Jeg kan der ganske slutte mig til den højtærede Ordfører. Jeg kan ikke se, at der er nogen Uklarhed i den foreslaaede Affattelse. Jeg finder, at det meget klart og uden Misvisning fastsætter de to Betingelser, som skulle være til Stede for at opnaa Pensionsberettigelse; den vedkommende skal have været ansat i 10 Aar efter det fyldte 25de Aar, idet Tiden før opnaaet 25 Aars Alder ikke medregnes. Det havde jo været lettere for os andre, om det ærede Medlem selv havde stillet et Ændringsforslag, saa vi nu havde haft dette for os. Saa kunde vi se, om virkelig det Udtryk, som det ærede Medlem har villet give Tanken, er klarere og bedre end det, som Udvalget har givet. Hvis der fremkommer et saadant Ændringsforslag til 3die Behandling, kunne vi jo se paa det. Vi ere jo alle enige i Realiteten, der er ikke mellem det ærede Medlem og det øvrige Udvalg nogen forskellig Opfattelse i saa Henseende. Kommer der et saadant Ændringsforslag, og vi erkende, at det virkelig er klarere end det af Udvalget stillede, vil der ikke være noget i Vejen for at vedtage det, men saa længe det ikke foreligger, er det jo vanskeligt for os andre at dømme om, hvorvidt det ærede Medlem vil kunne udtrykke Tanken klarere, end det er sket her. Jeg takker altsaa for Udvalgets Behandling af Forslaget og tiltræder samtlige de stillede Ændringsforslag.

Trier: Den højtærede Minister ønskede, at jeg skulde have stillet Ændringsforslag. Jeg har stillet et Ændringsforslag, og det er ogsaa blevet behandlet og tiltraadt af Udvalget. Jeg forlod Udvalgets Forhandlinger i den Tro, at Affattelsen vilde blive ændret, saaledes som jeg havde foreslaaet. Da jeg nu ser, at det ikke er sket, har jeg ikke haft anden Udvej end den at fremdrage Sagen her under For-